

Peruspalvelut, oikeusturva ja luvat

Kymen Tilitiimi Oy:tä (y-tunnus 0823174-3) koskeva valvonta-asia

Päätös

Etelä-Suomen aluehallintovirasto määrää Kymen Tilitiimi Oy:n maksettavaksi kahdeksan tuhannen viidensadan (8 500) euron suuruisen seuraamusmaksun.

Seuraamusmaksu määrätään maksettavaksi valtiolle ja sen täytäntöönpanosta huolehtii Oikeusrekisterikeskus.

Kuuleminen

Etelä-Suomen aluehallintovirasto varasi 5.9.2025 päivätyllä kuulemiskirjeellä Kymen Tilitiimi Oy:lle (jäljempänä ilmoitusvelvollinen, yritys) tilaisuuden ennen asian ratkaisemista lausua mielipiteensä asiasta sekä antaa selvityksensä sellaisista seikoista, jotka saattavat vaikuttaa asian ratkaisuun.

Ilmoitusvelvollisen antama kirjallinen selvitys kirjattiin saapuneeksi aluehallintovirastoon 7.10.2025.

Perustelut

1 Taustaa

Rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annettua lakia (444/2017, jäljempänä *rahanpesulaki*, *ResL*) sovelletaan rahanpesulain 1 luvun 2 §:n 1 momentin 23 kohdassa tarkoitettuun liike- tai ammattitoimintana kirjanpitotehtäviä toimeksiannosta hoitavaan ilmoitusvelvolliseen. Kymen Tilitiimi Oy on rahanpesulain tarkoittama ilmoitusvelvollinen.

Rahanpesulain 7 luvun 1 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan aluehallintovirasto valvoo lain 1 luvun 2 §:n 1 momentin 13–14, 16–18 ja 20–26 kohdassa tarkoitettuja ilmoitusvelvollisia. Toimivaltaisena viranomaisena Etelä-Suomen aluehallintovirasto suoritti rahanpesulain noudattamista koskevan tarkastuksen. Tarkastus toteutettiin selvityspyynnöin (25.3.2024 ja 24.6.2024) sekä Kymen Tilitiimi Oy:n toimipaikassa 25.4.2024 tapahtuneella tarkastuksella.

Tarkastuskertomus (ESAVI/10521/2024) valmistui 10.7.2024, jota ennen yritykselle annettiin mahdollisuus kommentoida tarkastuskertomusluonnosta. Tarkastushavainnot ilmenevät tarkemmin tarkastuskertomuksesta.

Suorittamassaan tarkastuksessa aluehallintovirasto havaitsi rahanpesulain noudattamisessa puutteita. Aluehallintoviraston käsityksen mukaan ilmoitusvelvollinen on laiminlyönyt tai rikkonut:

1. ResL 2 luvun 3 §:ää, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut laatinut rahanpesulain tarkoittamaa riskiarviota ja ResL 3 luvun 1 §:ää, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut yksilöinyt ja arvioinut rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskejä;
2. ResL 3 luvun 2 §:ää siltä osin, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut todentanut asiakkaan tai tämän edustajan henkilöllisyyttä asianmukaisesti, sekä siltä osin, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut varmistanut asiakkaan edustajan edustusoikeutta;
3. ResL 3 luvun 13 §:ää, kun ilmoitusvelvollisella ei ollut olemassa asianmukaisia riskiperusteiseen arviointiin pohjautuvia menettelyjä sen toteamiseksi, onko asiakas tai tämän tosiasiallinen edunsaaja poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö tai tällaisen henkilön perheenjäsen tai yhtiökumppani;
4. ResL 3 luvun 3 §:ää siltä osin, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut säilyttänyt kaikkia lainkohdan edellyttämiä asiakkaan tuntemistietoja;
5. ResL 3 luvun 16 §:ää, kun ilmoitusvelvollisella ei ollut osana asiakkaan tuntemiseen liittyviä toimia tehokkaita toimintaperiaatteita, menettelytapoja ja sisäistä valvontaa sen varmistamiseksi, että ilmoitusvelvollinen noudattaa niitä velvoitteita, joita ilmoitusvelvolliselle seuraa pakotesäätelystä ja jäädyttämispäätöksistä; sekä
6. ResL 9 luvun 1 §:ää, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut laatinut omaan toimintaansa soveltuvia toimintaohjeita.

2 Riskiarviota ja riskiperusteista arviointia koskevat puutteet

2.1 Sovellettavat säännökset

ResL:n 2 luvun 3 §:n 1 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on laadittava riskiarvio rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskien tunnistamiseksi ja arvioimiseksi. Riskiarvio on päivitettävä säännöllisesti. Pykälän 2 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on otettava riskiarvion laadinnassa huomioon toimintansa luonne, koko ja laajuus. Ilmoitusvelvollisella on oltava edellä mainitut tekijät huomioon ottaen riittävät toimintaperiaatteet, menettelytavat ja valvonta rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskien vähentämiseksi ja tehokkaaksi hallitsemiseksi.

ResL 3 luvun 1 §:n 2 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on asiakassuhteeseen liittyviä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskejä arvioidessaan otettava huomioon uusiin ja jo olemassa oleviin asiakkaisiin, maihin tai maantieteellisiin alueisiin, tuotteisiin, palveluihin ja liiketoimiin sekä jakelukanaviin ja teknologioihin liittyvät rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskit (riskiperusteinen arviointi). Pykälän 4 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on voitava osoittaa valvontaviranomaiselle, että ilmoitusvelvollisen rahanpesulaissa säädetyt asiakkaan tuntemista ja jatkuvaa seurantaa koskevat menetelmät ovat riittävät rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskin kannalta.

2.2 Tarkastushavainnot

Kymen Tilitiimi Oy ei ollut tarkastushetkellä laatinut lain edellyttämää ilmoitusvelvollisen riskiarviota rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskien tunnistamiseksi ja arvioimiseksi. Ilmoitusvelvollisen tarkastuksella kertoman mukaan riskiarvion laatimisvelvoitteesta on oltu tietoisia, mutta sitä ei ollut ehditty laatia.

Ilmoitusvelvollinen ei voinut osoittaa kirjallisesti yksilöineensä ja arvioineensa rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskejä. Ilmoitusvelvollisen mukaan asiakaskuntaan liittyviä riskejä

on kuitenkin yrityksessä mietitty ja henkilökunnan kesken on keskusteltu riskiasioista. Ilmoitusvelvollinen kertoi ryhtyvänsä toimenpiteisiin riskiarvion laatimiseksi.

2.3 Ilmoitusvelvollisen vastine

Ilmoitusvelvollinen kertoo vastineessaan laatineensa riskiarvion huhtikuussa 2024. Vaikka kirjallinen riskiarvio on laadittu vasta tarkastuskäyntiin liittyen, on yhtiöllä ollut tiedossa rahanpesulainsäädäntö ja menettelyt. Ilmoitusvelvollisen näkemyksen mukaan sen on katsottava ottaneen huomioon rahanpesuun ja terrorismintorjuntaan liittyvät seikat omassa toiminnassaan lainsäädännön voimassaoloaikana.

2.4 Johtopäätökset

Ilmoitusvelvollisella on ollut rahanpesulain 2 luvun 3 §:n 1 momentin mukainen velvollisuus laatia riskiarvio rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskien tunnistamiseksi ja arvioimiseksi. Lisäksi ilmoitusvelvollisella on ollut rahanpesulain 3 luvun 1 §:n mukainen velvollisuus yksilöidä ja arvioida asiakassuhteeseen liittyviä riskejä.

Aluehallintoviraston saaman tiedon mukaan riskiarvio on kuitenkin laadittu vasta huhtikuussa 2024, vaikka se olisi tullut laatia viimeistään 31.12.2017. Kirjallisen riskiarvion laatiminen on yksi rahanpesulain keskeisimmistä velvoitteista, jota ilman ilmoitusvelvollinen ei voi osoittaa tunnistaneensa tai arvioineensa lainkaan sen omaan toimintaan tai asiakassuhteisiin liittyviä rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen riskejä. Ilmoitusvelvollinen ei myöskään ole voinut hyödyntää riskiarviotaan esimerkiksi riskienhallintakeinojen suunnittelemiseksi ja oikeasuhtaiseksi mitoittamiseksi.

Aluehallintovirasto katsoo ilmoitusvelvollisen laiminlyöneen noudattaa rahanpesulain 2 luvun 3 §:ssä tarkoitettua velvoitetta laatia riskiarvio sekä 3 luvun 1 §:n velvoitetta yksilöidä ja arvioida asiakassuhteeseen liittyviä riskejä. Aluehallintovirasto katsoo ilmoitusvelvolliseen menettelyn olleen tahallista, sillä ilmoitusvelvollinen on kertonut olleensa tietoinen sitä koskevasta velvoitteesta laatia riskiarvio, mutta tästä huolimatta se ei ollut riskiarviota laatinut.

3 Asiakkaan tunnistamista ja henkilöllisyyden todentamista koskevat puutteet

3.1 Sovellettavat säännökset

ResL:n 3 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan ilmoitusvelvollinen ei saa perustaa asiakassuhdetta, jos se ei pysty toteuttamaan asiakkaan tuntemiseksi ResL:n 3 luvussa säädettyjä toimia. Pykälän 4 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on voitava osoittaa valvontaviranomaiselle, että ilmoitusvelvollisen asiakkaan tuntemista ja jatkuvaa seurantaa koskevat menetelmät ovat riittävät rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskin kannalta.

ResL 3 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on tunnistettava asiakkaansa ja todennettava tämän henkilöllisyys vakituista asiakassuhdetta perustettaessa. Pykälän 3 momentin mukaan silloin, kun joku toimii asiakkaan lukuun (edustaja) ilmoitusvelvollisen tulee tunnistaa ja todentaa myös edustajan henkilöllisyys sekä varmistaa edustajan oikeus toimia asiakkaan puolesta. Pykälän 4 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen tulee tunnistaa asiakkaansa ja todentaa asiakkaan henkilöllisyys asiakassuhdetta

perustettaessa taikka viimeistään ennen kuin asiakas saa määräysvaltaansa liiketoimeen sisältyvät varat tai muun omaisuuden tai ennen kuin liiketoimi on suoritettu loppuun.

3.2 Tarkastushavainnot

Tarkastuksella havaittiin, että asiakkaan ja asiakkaan edustajan henkilöllisyyden todentamiseen sekä edustusosoikeuden varmistamiseen liittyi merkittäviä puutteita.

Tarkastushavaintojen perusteella ilmoitusvelvollinen oli todentanut vain yksittäisten yksityisten elinkeinonharjoittajien henkilöllisyyden, ja jättänyt suurimman osan toiminimiasiakkaiden henkilöllisyyksistä todentamatta.

Oikeushenkilöiden kohdalla suurimman osan henkilöllisyys oli todennettu kaupparekisteristä, mutta asiakkaiden edustajien henkilöllisyydet oli jätetty kokonaan todentamatta. Lisäksi yksittäisten oikeushenkilöasiakkaiden kohdalla edustajan edustusosoikeutta ei ollut varmistettu.

Ilmoitusvelvollisen mukaan oikeushenkilöasiakkaiden edustajien henkilöllisyys on ollut todentamatta tai kopio henkilöllisyydestodistuksesta hankkimatta ennen aluehallintoviraston lähettämää tarkastusilmoitusta. Ilmoitusvelvollisen mukaan kaikkien sen oikeushenkilöasiakkaiden osalta 55 edustajan henkilöllisyydestodistus on hankittu tarkastusilmoituksen jälkeen.

Yksityisten elinkeinonharjoittajien osalta todentamisessa olevaa puutetta ei ollut vielä alettu korjaamaan. Ilmoitusvelvollisen mukaan yritykseltä löytyy kuitenkin asiakkaana olevista yksityisistä elinkeinonharjoittajista osan osalta kopio henkilöllisyydestodistuksesta.

Ilmoitusvelvollisen asiakaskunta koostuu pitkäaikaisista asiakkaista, jotka tavataan aina henkilökohtaisesti. Ilmoitusvelvollisen tarkastuksella kertoman mukaan asiakkaat ovat ilmoitusvelvollisen tiloissa kirjautuneet henkilökohtaisilla pankkitunnuksilla omaverojärjestelmään ja myöhemmin Suomi.fi -palveluun. Tässä yhteydessä ei ole ymmärretty ottaa erikseen jäljennöstä esimerkiksi passista tai henkilökortista. Ilmoitusvelvollinen oli tietoinen, ettei Suomi.fi -valtuus riitä asiakkaan henkilöllisyyden todentamiseksi. Vahvaa sähköistä tunnistautumista ilmoitusvelvollisella ei ollut käytössä.

Ilmoitusvelvollisen tarkoituksena oli ollut jo ennen tarkastusta ja tarkastusilmoituksen vastaanottamista ottaa käyttöön uusi järjestelmä asiakkaan tuntemisen avuksi, mutta sen käyttöönotto oli viivästynyt.

3.3 Ilmoitusvelvollisen vastine

Ilmoitusvelvollinen toteaa sen asiakassuhteiden olevan pitkiä, jopa useita vuosikymmeniä kestäneitä asiakkuuksia. Vastineen mukaan asiakkaat tunnetaan ja ovat paikkakunnalla tunnettuja liike-elämän henkilöitä. Uusia asiakkaita ilmoitusvelvollisella on hyvin vähin, ja hekin on tunnistettu joko tuttavuussuhteilla tai muuten, kuten henkilöpapereiden avulla. Tuttujen henkilöiden ollessa kyseessä ilmoitusvelvollinen ei ole ymmärtänyt vaatia tarkempia dokumentteja ja arkistoida niitä riittävästi. Tarkastuskäynnin jälkeen asiakkailta on pyydetty henkilödokumentit.

3.4 Johtopäätökset

Ilmoitusvelvollisella on ollut rahanpesulain 3 luvun 2 §:n 1 momentin mukainen velvollisuus tunnistaa asiakkaansa ja todentaa tämän henkilöllisyys. Silloin, kun liiketoimet ovat tapahtuneet edustajaa käyttäen, ilmoitusvelvollisella on ollut rahanpesulain 3 luvun 2 §:n 3 momentin mukainen velvollisuus tunnistaa edustaja ja todentaa myös tämän henkilöllisyys. Lisäksi edustajan edustusoikeus on tullut varmistaa.

Aluehallintovirasto katsoo, ettei ilmoitusvelvollinen ole todentanut asiakkaan tai tämän edustajan henkilöllisyyttä rahanpesulain edellyttämällä tavalla. Suomi.fi-valtuuden antaminen merkitsee sitä, että asiakas antaa ilmoitusvelvolliselle sähköisen valtakirjan sen puolesta asiointiin. Sähköisen valtuuden antaminen sen sijaan ei tuota ilmoitusvelvolliselle yksilöintitietoja vahvaa sähköistä tunnistamista koskevasta todentamistapahtumasta. Vaikka Suomi.fi-palveluun kirjaututaan vahvaa sähköistä tunnistautumista käyttäen, kyse on hakusivustosta, jonka avulla kansalaiset ja yritykset voivat asioida viranomaisten ja yleishyödyllisten yhdistysten kanssa. Suomi.fi-palvelu ei siis ole sellainen tunnistusvälityspalvelun tarjoaja, joka välittäisi vahvan sähköisen tunnistamisen tunnistustapahtumia sähköiseen tunnistukseen luottavalle osapuolelle. Siten vaikka Suomi.fi-palveluun kirjautuminen edellyttää vahvaa sähköistä tunnistamista, ei pelkkä valtuutuksen antaminen ilmoitusvelvolliselle riitä osoitukseksi asiakkaan tai tämän edustajan henkilöllisyyden todentamisesta. Sähköisen tunnistamistekniikan on oltava tietoturvallinen ja todisteellinen. Ilman riittävää, tietoturvallista ja todisteellista jälkeä valtuutuksen antajan henkilöllisyydestä, ilmoitusvelvollinen ei myöskään pysty osoittamaan valvontaviranomaiselle, että asiakkaan taikka tämän edustajan henkilöllisyys on todennettu.

Kun kuitenkin huomioidaan ilmoitusvelvollisen toimiala, eli tämän harjoittama tilitoimistotoiminta sekä se, että ilmoitusvelvollinen tapaa asiakkaat henkilökohtaisesti kasvokkain, puutteellisista menettelyistä aiheutunut väärinkäytösriski lienee tosiasiasa melko pieni. Siten aluehallintoviraston näkemyksen mukaan ilmoitusvelvollisen käyttämä menettely, jossa asiakas tavataan henkilökohtaisesti ja asiakas tässä yhteydessä kirjautuu Suomi.fi-palveluun, vähentää tosiasiallista riskiä sen osalta, ettei ilmoitusvelvollinen tietäisi kenen kanssa se asioi ja kenen toimeksiannosta ja varoilla liiketoimia tehdään. Tässä tapauksessa aluehallintovirasto siten arvioi, että ilmoitusvelvollisen laiminlyönnit asiakkaan ja tämän edustajan henkilöllisyyden todentamisessa ovat merkitykseltään tavanomaista lievempiä.

Tästä huolimatta aluehallintovirasto katsoo ilmoitusvelvollisen laiminlyöneen rahanpesulain 3 luvun 2 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitetun velvoitteen todentaa asiakkaan tai tämän edustajan henkilöllisyys, sillä asiakkaan tai tämän edustajan henkilöllisyyden todentamista ei ollut tehty rahanpesulain edellyttämällä tavalla.

4 Asiakkaan poliittisen vaikutusvallan toteamista koskevat puutteet

4.1 Sovellettavat säännökset

ResL 3 luvun 13 §:n 1 momentin mukaan ilmoitusvelvollisella tulee olla asianmukaiset riskiperusteiseen arviointiin pohjautuvat menettelyt sen toteamiseksi, onko asiakas tai asiakkaan tosiasiallinen edunsaaja, tai onko hän ollut poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö (PEP), poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön perheenjäsen tai poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön yhtiökumppani.

4.2 Tarkastushavainnot

Tarkastuksen perusteella Kymen Tilitiimi Oy:llä ei ole olemassa riskiperusteiseen arviointiin pohjautuvia menettelyjä sen toteamiseksi, onko asiakas tai asiakkaan tosiasiallinen edunsaaja poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö tai tällaisen henkilön perheenjäsen tai yhtiökumppani. Ilmoitusvelvollinen ei ole laatinut riskiarviota, eikä se siten ole voinut perustaa menettelytapojaan riskiperusteiseen arviointiin.

Tarkastuksella ilmoitusvelvollinen kertoi, ettei yrityksessä erikseen selvitetä ja dokumentoida asiakkaiden PEP-asemaa. Ilmoitusvelvollisen mukaan aluehallintoviraston tarkistamista asiakkaista (otanta 32 kpl) tai yrityksen muista asiakkaista ei ole selvitetty näiden PEP-asemaa. Ilmoitusvelvollisen tarkastuksella kertoman mukaan käytännössä tämä kuitenkin asiakkaiden osalta tiedetään, eikä sen asiakkaina ole PEP-asiakkaita.

Ilmoitusvelvollisella on velvollisuus osoittaa, että sen noudattamat asiakkaan tuntemista koskevat menetelmät ovat riittäviä. Koska Kymen Tilitiimi Oy ei voinut näyttää edellä mainittuja tietoja selvitetyn, aluehallintovirasto on katsonut nämä tiedot puuttuviksi kaikkien otannan 32 asiakkaan ja asiakkaan tosiasiallisten edunsaajien osalta.

4.3 Ilmoitusvelvollisen vastine

Ilmoitusvelvollinen kertoo vastineessaan, että sen asiakaskunnassa tai asiakkaiden lähipiirissä ei ole politiikassa mukana olevia henkilöitä. Tämä seikka on ilmoitusvelvollisella tiedossa, koska asiakkaat tunnetaan henkilökohtaisesti.

4.4 Johtopäätökset

Ilmoitusvelvollisella on ollut rahanpesulain 3 luvun 13 §:n 1 momentin mukainen velvollisuus soveltaa riskiperusteisia menettelyjä sen toteamiseksi, onko asiakas tai asiakkaan tosiasiallinen edunsaaja poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö, poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön perheenjäsen tai poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön yhtiökumppani. Ilmoitusvelvollisella ei kuitenkaan ollut olemassa asianmukaisia riskiperusteiseen arviointiin pohjautuvia menettelytapoja asiakkaan tai asiakkaan tosiasiallisen edunsaajan poliittisen vaikutusvallan toteamiseksi, eikä se ollut yhdessäkään tapauksessa nimenomaisesti selvittänyt tietoa asiakkaan PEP-statuksesta.

Aluehallintovirasto arvioi PEP-menettelyjä koskevien laiminlyöntien olevan moitittavia, vaikka nykyisessä lainsäädännössä poliittisesti vaikutusvaltaisena henkilönä pidetään melko suppeaa joukkoa merkittävässä julkisessa tehtävässä toimivia henkilöitä. Jos ilmoitusvelvollinen ei selvitä asiakkaan poliittista vaikutusvaltaa, ilmoitusvelvollinen ei voi toiminnassaan tunnistaa mahdollisia tilanteita, joissa asiakkaaseen tulisi lain mukaan soveltaa tehostettua menettelyä asiakkaan tuntemiseksi. Nyt käsillä olevassa tapauksessa laiminlyöntien moitittavuutta lieventävät kuitenkin muun muassa ilmoitusvelvollisen harjoittama tilitoimistotoiminta.

Tarjotessaan kirjanpito palveluita yrityksille ja yksityisille elinkeinonharjoittajille, ilmoitusvelvollinen tyypillisesti tuntee hyvin sen asiakkaat ja näiden ammatit. Hallituksen esityksen (HE 228/2016 vp, s. 110) mukaan asiakkaan poliittisen vaikutusvallan voisi yksinkertaisimmillaan selvittää esimerkiksi kysymällä henkilön ammatin riittävällä tarkkuudella. Ilmoitusvelvollisen harjoittaman toiminnan perusteella aluehallintovirasto katsoo, että ainakin yksityisten elinkeinonharjoittajien kohdalla asiakkaan ammatti on

pääsääntöisesti tullut ilmoitusvelvollisen tietoon hallituksen esityksessä tarkoitetulla tavalla, jolloin ilmoitusvelvollisen voitaneen katsoa ainakin jossain määrin varmistuneen siitä, ettei asiakas toimi merkittävässä julkisessa tehtävässä. Ilmoitusvelvollisella olisi kuitenkin tullut olla nimenomaiset menettelytavat poliittisen vaikutusvallan toteamiseksi sekä niitä tilanteita varten, joissa asiakas tai tämän tosiasiallinen edunsaaja olisi osoittautunut poliittisesti vaikutusvaltaiseksi henkilöksi. Ilmoitusvelvollinen ei myöskään voinut osoittaa selvittäneensä sitä, onko asiakas tai asiakkaan tosiasiallinen edunsaaja poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön perheenjäsen tai poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön yhtiökumppani. Siitä huolimatta, että ilmoitusvelvollinen on vastineessaan kertonut, ettei sen asiakkaiden lähipiiriin kuulu poliittisesti vaikutusvaltaisia henkilöitä, aluehallintovirasto katsoo, ettei tällainen tieto ole voinut tulla luotettavasti ilmoitusvelvollisen tietoon pelkästään sen asiakkaiden kirjanpidon hoitamisen perusteella.

Aluehallintovirasto katsoo ilmoitusvelvollisen laiminlyöneen rahanpesulain 3 luvun 13 §:n 1 momenttia asianmukaisista menettelyistä poliittisen vaikutusvallan toteamiseksi.

5 Asiakkaan tuntemistietojen säilyttämistä koskevat puutteet

5.1 Sovellettavat säännökset

ResL 3 luvun 3 §:n 1 momentin mukaan ilmoitusvelvollisen on pidettävä kaikki asiakkaan tuntemista ja liiketoimia koskevat asiakirjat ja tiedot ajantasaisina ja olennaisina. Tiedot on säilytettävä luotettavalla tavalla viiden vuoden ajan vakituisen asiakassuhteen päättymisestä.

ResL 3 luvun 3 §:n 2 momentin mukaan asiakkaan tuntemista koskevista tiedoista on säilytettävä muun muassa oikeushenkilön hallituksen jäsenten täydelliset nimet, syntymäajat ja kansalaisuudet (kohta 4), tosiasiallisten edunsaajien nimi, syntymäaika ja suomalainen henkilötunnus ja sen puuttuessa kansalaisuus (kohta 6).

5.2 Tarkastushavainnot

Tarkastushavaintojen perusteella Kymen Tilitiimi Oy:n suorittama asiakkaan tunteminen on ollut paikoin riittämätöntä, ja joidenkin rahanpesulain edellyttämien asiakastietojen selvittäminen on laiminlyöty. Siltä osin kuin rahanpesulain edellyttämiä asiakastietoja ei alun perinkään ole hankittu, ei asiakastietojen säilyttämättä jättämiseen kohdistu erillistä moitetta, vaan lain edellyttämien tietojen puuttuminen on ollut välitön seuraus yrityksen muista laiminlyönneistä.

Tarkastuksella havaittiin joitain sellaisia asiakkaan tuntemistietojen hankkimista ja säilyttämistä koskevia puutteita, jotka eivät tule jo arvioiduksi yrityksen muita laiminlyönnejä käsiteltäessä.

Tarkastuksen perusteella ilmoitusvelvollinen ei ollut hankkinut ja säilyttänyt otannan oikeushenkilöasiakkaista (14 asiakasta) neljän osalta oikeushenkilöasiakkaan hallituksen jäsenten nimiä, syntymäaikoja ja kansalaisuuksia. Tietoja oli näyttää vain tarkastuspäivänä haetulta rekisteriotteelta.

Lisäksi kolmen oikeushenkilöasiakkaan tosiasiallisten edunsaajien henkilötunnuksia ei ollut hankittu ja säilytetty.

5.3 Ilmoitusvelvollisen vastine

Ilmoitusvelvollinen kertoo vastineessaan tunnistaneensa puutteet ja ryhtyneensä toimenpiteisiin tietojen hankkimiseksi ja arkistoinniseksi aina asiakastietojen vaihtuessa.

5.4 Johtopäätökset

Ilmoitusvelvollisella on ollut rahanpesulain 3 luvun 3 §:n 1 momentin mukainen velvollisuus pitää kaikki asiakkaan tuntemista koskevat asiakirjat ja tiedot ajantasaisina ja olennaisina. Velvoite koskee ilmoitusvelvollisen kaikkia asiakkaita asiakassuhteen kestäessä. Lisäksi tietojen säilyttämisvelvollisuus koskee ilmoitusvelvollista vielä viisi vuotta vakituisen asiakassuhteen päättymisen jälkeen. Ilmoitusvelvollisella on ollut myös rahanpesulain 3 luvun 3 §:n 2 momentin mukainen velvollisuus hankkia ja säilyttää lainkohdassa luetellut asiakkaan tuntemista koskevat tiedot.

Sikäli, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut hankkinut ja säilyttänyt lain edellyttämiä asiakkaan tuntemistietoja, aluehallintovirasto katsoo ilmoitusvelvollisen laiminlyöneen rahanpesulain 3 luvun 3 §:ää asiakkaan tuntemista koskevien tietojen säilyttämisestä.

6 Pakotesäätelyn ja jäädyttämispäätösten huomioiminen

6.1 Sovellettavat säännökset

ResL 3 luku 16 §:n mukaan ilmoitusvelvollisella tulee olla osana asiakkaan tuntemiseen liittyviä toimia tehokkaat toimintaperiaatteet, menettelytavat ja sisäinen valvonta sen varmistamiseksi, että ilmoitusvelvollinen noudattaa niitä velvoitteita, joita ilmoitusvelvolliselle seuraa pakotesäätelystä ja jäädyttämispäätöksistä.

6.2 Tarkastushavainnot

Tarkastushavaintojen perustella ilmoitusvelvollisella ei ole tehokkaita menettelyjä pakote- ja jäädytyslistojen seuraamiseen. Ilmoitusvelvollisen tarkastuksella kertoman perusteella se ei ole käynyt pakotelistoja systemaattisesti läpi.

6.3 Ilmoitusvelvollisen vastine

Ilmoitusvelvollinen ei ole vastineessaan ottanut kantaa pakotteita koskeviin menettelyihin, vaan se on omassa vastineessaan kuvannut sen yksittäisen asiakkaan itse suorittamia toimia tilanteessa, jossa asiakkaan liiketoiminta on sivunnut pakotesäätelyä.

Vastineen mukaan muiden ilmoitusvelvollisen asiakkaiden osalta ulkomaankauppaan liittyvät liiketoimet ovat satunnaisia, eikä niihin ole havaittu liittyvän epäilyttäviä tilisiirtoja tai käteissuorituksia, eivätkö kauppatavarat ole olleet pakotesäätelyn alaisia. Ilmoitusvelvollinen myös toteaa, ettei tarkastuksella ilmennyt mitään pakotesäätelyyn viittaavaa tämän yksittäisen asiakkaan lisäksi.

6.4 Johtopäätökset

Ilmoitusvelvollisella on ollut rahanpesulain 3 luvun 16 §:n mukainen velvollisuus huolehtia siitä, että sillä on asiakkaan tuntemista koskevat tehokkaat toimintaperiaatteet, menettelytavat ja sisäinen valvonta sen varmistamiseksi, että ilmoitusvelvollinen noudattaa

niitä velvoitteita, joita ilmoitusvelvolliselle seuraa pakotesäätelystä ja jäädyttämispäätöksistä. Ilmoitusvelvollinen ei kuitenkaan voinut osoittaa, että sillä olisi tosiasiaa ollut mitään pakotesäätelyyn liittyviä menettelytapoja olemassa. Tarkastushetkellä ilmoitusvelvollinen ei ollut suorittanut lainkaan esimerkiksi sen omaa asiakaskuntaa koskevaa pakotemonitorointia, eikä sillä ollut olemassa myöskään toimintatapoja tai ohjeistusta, joilla tähdättäisiin mahdolliseen pakotteiden kiertämisen tai rikkomisen havaitsemiseen sen asiakkaiden liiketoiminnassa.

Siitä huolimatta, että kirjanpitäjät eivät tyypillisesti osallistu asiakkaan varojen käsittelyyn ja luovuttamiseen, vaan kirjanpitäjän roolina on havainnoida ja kirjata asiakkaan ja tämän liikekumppaneiden välisiä liiketoimia, rahanpesulain pakotesäätelyä koskeva velvoite koskee myös kirjanpitäjiä. Koska ilmoitusvelvollisella ei ollut olemassa ainakaan riittäviä ja tehokkaina pidettäviä pakotteiden ja jäädyttämispäätösten noudattamista koskevia menettelytapoja, aluehallintovirasto katsoo ilmoitusvelvollisen laiminlyöneen rahanpesulain 3 luvun 16 §:ää.

7 Toimintaohjeita koskevat puutteet

7.1 Sovellettavat säännökset

ResL:n 9 luvun 1 §:n 3 momentin mukaan ilmoitusvelvollisella tulee olla omaan toimintaansa soveltuvia toimintaohjeita asiakkaiden tuntemista koskevista menettelyistä sekä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvästä asiakasta koskevien tietojen hankkimisesta, jatkuvasta seurannasta ja selonottovelvollisuudesta sekä ilmoitusvelvollisuuden noudattamisesta.

7.2 Tarkastushavainnot

Ilmoitusvelvollinen kertoi selvityspyyntöön annetussa vastauksessa sekä tarkastuksella, että yrityksellä ei ole kirjallisia toimintaohjeita rahanpesulain noudattamisesta työpaikalla. Ilmoitusvelvollisen mukaan se laatii toimintaohjeet tarkastuksella saadun ohjeistuksen avulla.

7.3 Ilmoitusvelvollisen vastine

Ilmoitusvelvollinen kertoo vastineessaan laatineensa toimintaohjeet tarkastuksella saadun ohjeistuksen mukaisesti. Lisäksi yrityksessä on jatkuvasti keskusteltu henkilökunnan kanssa aihepiiriin liittyvistä asioista.

7.4 Johtopäätökset

Ilmoitusvelvollisella on ollut rahanpesulain 9 luvun 1 §:n mukainen velvollisuus laatia sen omaan toimintaan soveltuvia toimintaohjeita ilmoitusvelvollista koskevista keskeisistä velvoitteista. Ilmoitusvelvollinen ei kuitenkaan ollut laatinut kirjallisia toimintaohjeita vielä tarkastusajankohtana.

Työtekijöiden kouluttamista ja toimintaohjeiden laatimista koskevan säännöksen tarkoituksena on varmistaa, että ilmoitusvelvollisen palveluksessa olevat työntekijät tuntevat rahanpesulain velvoitteet, tunnistaisivat mahdollisesti rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen liittyviä järjestelyitä ja osaisivat toimia tällaisissa tilanteissa oikein ja

johdonmukaisesti. Toimintaohjeiden puuttuminen heikentää olennaisesti ilmoitusvelvollisen ja sen henkilöstön kykyä soveltaa asiakkaan tuntemista koskevia menettelyjä asianmukaisesti ja yhdenmukaisesti osana normaalia liiketoimintaa, kuten aluehallintoviraston suorittamassa tarkastuksessa havaittiin.

Aluehallintovirasto katsoo ilmoitusvelvollisen laiminlyöneen noudattaa rahanpesulain 9 luvun 1 §:n velvoitetta toimintaohjeiden laatimisesta.

8 Seuraamusmaksun määrääminen

8.1 Sovellettavat säännökset

ResL 8 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan valvontaviranomainen määrää rikemaksun sen valvottavaksi 7 luvun 1 §:n 1 momentissa säädetyille ilmoitusvelvolliselle, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö tai rikkoo samassa lainkohdassa yksilöityjä rahanpesulain velvoitteita. Pykälän 3 momentin mukaan rikemaksun suuruus perustuu kokonaisarviointiin. Pykälän 5 momentin mukaan rikemaksu voidaan määrätä edellyttäen, ettei asia kokonaisuutena arvioiden anna aiheutta ankarampiin toimenpiteisiin.

ResL 8 luvun 3 §:n 1 momentin mukaan valvontaviranomainen määrää seuraamusmaksun sen valvottavaksi 7 luvun 1 §:n 1 momentissa säädetyille ilmoitusvelvolliselle, joka tahallaan tai huolimattomuudesta vakavasti, toistuvasti tai järjestelmällisesti laiminlyö tai rikkoo lainkohdassa yksilöityjä rahanpesulain velvoitteita.

ResL 8 luvun 5 §:n 1 momentin mukaan seuraamusmaksun määrä perustuu kokonaisarviointiin. Seuraamusmaksun määrää arvioitaessa on otettava huomioon menettelyn laatu, laajuus ja kestoaika sekä tekijän taloudellinen asema. Lisäksi arvioinnissa on otettava huomioon menettelyllä saavutettu hyöty tai sillä aiheutettu vahinko, jos ne ovat määritettävissä, tekijän yhteistyö toimivaltaisen valvontaviranomaisen kanssa asian selvittämiseksi sekä aiemmat tämän lain tai sen nojalla annettuihin säännöksiin kohdistuneet rikkomukset ja laiminlyönnit. Pykälän 2 momentin mukaan valvontaviranomaisen oikeushenkilölle määräämä seuraamusmaksu saa olla enintään joko kaksi kertaa niin suuri kuin teolla tai laiminlyönnillä saavutettu hyöty, jos se on määritettävissä, tai miljoona euroa, sen mukaan kumpi on korkeampi. ResL 8 luvun 5 §:n 3 momentin mukaan seuraamusmaksu määrätään maksettavaksi valtiolle.

ResL 8 luvun 6 §:n 1 momentin mukaan valvontaviranomainen voi jättää rikemaksun määräämättä, jos rikkomusta on pidettävä vähäisenä tai rikemaksun määräämistä on muutoin pidettävä ilmeisen kohtuuttomana.

8.2 Ilmoitusvelvollisen vastine

Ilmoitusvelvollinen kertoo vastineessaan tunnistavansa rahanpesulain noudattamiseen liittyvät puutteet. Ilmoitusvelvollinen kuitenkin katsoo dokumentointiin liittyvien puutteiden olevan ymmärrettävissä, koska tilitoimisto on pieni ja asiakaskunta tunnetaan henkilökohtaisesti.

Ilmoitusvelvollinen katsoo, ettei havaituista puutteista ole aiheutunut taloudellista tai muuta vahinkoa yhteiskunnalle tai muillekaan tahoille. Yhtiössä on oltu tietoisia rahanpesuun liittyvästä lainsäädännöstä ja myös toteutettu sitä käytännössä. Ilmoitusvelvollinen katsoo

tosiasiassa noudattaneensa rahanpesulainsäädäntöön liittyviä velvoitteita, vaikka dokumentointi onkin ollut puutteellista. Tällä perusteella sekä siksi, että dokumentoinnin ja henkilökunnan ohjeistuksen puutteet on pääosin korjattu, ilmoitusvelvollinen pitää rikemaksua tai seuraamusmaksua kohtuuttomana.

8.3 Hallinnollisen seuraamuksen määräämisen edellytykset

Rahanpesulaki edellyttää, että aluehallintovirasto määrää ilmoitusvelvolliselle hallinnollisen seuraamuksen, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö rahanpesulain määräyksiä, ellei hallinnollista seuraamusta voida jättää määräämättä rahanpesulain 8 luvun 6 §:n nojalla. Mikäli aluehallintovirasto havaitsee ilmoitusvelvollisen toiminnassa puutteita, hallinnollisen seuraamuksen määräämättä jättämisen tulee perustua aina lakiin.

Kaikki aluehallintoviraston tässä päätöksessä yksilöimät laiminlyönnit ovat sekä rahanpesulain 8 luvun 1 §:ssä tarkoitetun rikemaksun että rahanpesulain 8 luvun 3 §:ssä tarkoitetun seuraamusmaksun alaisia tekoja. Koska ilmoitusvelvollinen on laiminlyönyt useita rahanpesulain keskeisiä velvoitteita kauttaaltaan ja pitkäaikaisesti, aluehallintovirasto katsoo, ettei havaittuja laiminlyönnejä voida pitää rahanpesulain 8 luvun 6 §:n 1 momentin 2 kohdan tarkoittamina vähäisinä rikkomuksina. Kokonaisvaltaisista laiminlyönneistä määrättävää hallinnollista seuraamusta ei myöskään voida pitää ilmeisen kohtuuttomana, varsinkin, kun ilmoitusvelvollinen on ollut tietoinen ainakin osasta sitä koskevista velvoitteista, mutta siitä huolimatta laiminlyönyt niitä.

Havaituista laiminlyönneistä aluehallintovirasto arvioi erityisen moitittavaksi riskiarvion laatimista koskevan laiminlyönnin. Ilmoitusvelvollinen ei ollut laatinut riskiarviota ja siten tunnistanut ja arvioinut sen toimintaan tai asiakkaisiin liittyviä riskejä, minkä voidaan arvioida heikentävän sen kykyä tunnistaa ja havaita rahanpesuun ja terrorismin rahoittamiseen viittaavia toimia. Ilmoitusvelvollinen ei myöskään ole voinut hyödyntää riskiarviota riskienhallinnan tai asiakkaan tuntemisen prosesseissa, eivätkä sen asiakkaiden tuntemista koskevat menettelytavat ole perustuneet rahanpesulain edellyttämään riskien arviointiin.

Aluehallintovirasto arvioi ilmoitusvelvollisen laiminlyöneen tai rikkoneen rahanpesulain velvoitteiden noudattamista vakavasti. Riskiarvion laatiminen on yksi rahanpesulain keskeisimmistä velvoitteista, ja siksi sen laatimatta jättämisestä tulee aluehallintoviraston arvion mukaan seurata lähtökohtaisesti rahanpesulain ankarin hallinnollinen seuraamus eli seuraamusmaksu. Lisäksi ilmoitusvelvollinen on jättänyt noudattamatta useita muitakin rahanpesulain velvoitteita, esimerkiksi velvoitetta laatia sen omaan toimintaan sopivat toimintaohjeet. Myös asiakkaan tuntemista koskevissa menettelyissä havaittiin merkittäviä puutteita. Laiminlyönnejä voidaan pitää myös järjestelmällisinä, sillä useat rahanpesulain velvoitteet on jätetty täysin noudattamatta useiden vuosien ajan. Ilmoitusvelvollisen menettelyjä ja havaittuja puutteita kokonaisuutena arvioiden aluehallintovirasto katsoo, ettei ilmoitusvelvolliselle ole mahdollista määrätä rikemaksua, vaan kyseeseen tulee seuraamusmaksun määrääminen.

Ilmoitusvelvollinen on useiden rahanpesulain velvoitteiden osalta ryhtynyt korjaamaan menettelyjään tarkastusilmoituksen vastaanottamisen taikka tarkastuksen jälkeen. Vaikka aluehallintovirasto pitää hyvänä, että ilmoitusvelvollinen on ryhtynyt korjaaviin toimenpiteisiin, vasta tarkastusilmoituksen vastaanottamisen jälkeisenä ajankohtana tehtyjä toimenpiteitä ei voida pitää oma-aloitteisina tai riittävinä, eikä niitä näin ollen voida ottaa

lieventävänä tekijänä huomioon hallinnollista seuraamusta määrättäessä. Hallinnollisen seuraamuksen perusteena on se asiantila, joka yrityksessä on vallinnut tarkasteltavana olevana ajanjaksona taikka tarkastushetkellä. Tarkastuksen jälkeen tehdyt toimenpiteet rajautuvat tämän tarkastelun ulkopuolelle. Lisäksi silloinkin, kun aluehallintovirasto määrää ilmoitusvelvolliselle hallinnollisen seuraamuksen, aluehallintovirasto joka tapauksessa edellyttää, että ilmoitusvelvollinen korjaa kaikki ne puutteet, joiden vuoksi hallinnollinen seuraamus on määrätty.

Aluehallintovirasto määrää rahanpesulain 8 luvun 3 §:n 1 momentin 1, 1 a, 2, 3, 9, 9 c ja 12 kohdan nojalla Kymen Tilitiimi Oy:lle seuraamusmaksun sen johdosta, että ilmoitusvelvollinen on tahallaan tai huolimattomuudesta vakavasti ja järjestelmällisesti laiminlyönyt noudattaa seuraavia säännöksiä:

1. ResL 2 luvun 3 §:ää, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut laatinut rahanpesulain tarkoittamaa riskiarviota ja ResL 3 luvun 1 §:ää, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut yksilöinyt ja arvioinut rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskejä;
2. ResL 3 luvun 2 §:ää siltä osin, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut todentanut asiakkaan tai tämän edustajan henkilöllisyyttä taikka varmistanut asiakkaan edustajan edustus oikeutta;
3. ResL 3 luvun 13 §:ää, kun ilmoitusvelvollisella ei ollut olemassa asianmukaisia riskiperusteiseen arviointiin pohjautuvia menettelyjä sen toteamiseksi, onko asiakas tai tämän tosiasiallinen edunsaaja poliittisesti vaikutusvaltainen henkilö tai tällaisen henkilön perheenjäsen tai yhtiökumppani;
4. ResL 3 luvun 3 §:ää siltä osin, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut säilyttänyt kaikkia lainkohdan edellyttämiä asiakkaan tuntemistietoja;
5. ResL 3 luvun 16 §:ää, kun ilmoitusvelvollisella ei ollut osana asiakkaan tuntemiseen liittyviä toimia tehokkaita toimintaperiaatteita, menettelytapoja ja sisäistä valvontaa sen varmistamiseksi, että ilmoitusvelvollinen noudattaa niitä velvoitteita, joita ilmoitusvelvolliselle seuraa pakotesäätelystä ja jäädyttämispäätöksistä; sekä
6. ResL 9 luvun 1 §:ää, kun ilmoitusvelvollinen ei ollut laatinut omaan toimintaansa soveltuvia toimintaohjeita.

8.4 Seuraamusmaksun määrä

Seuraamusmaksun määrä perustuu rahanpesulain 8 luvun 5 §:n 1 momentissa tarkoitettuun kokonaisarviointiin. Koska laiminlyönnillä saavutettu hyöty ei ole määriteltävissä, rahanpesulain 8 luvun 5 §:n 2 momentin mukaan seuraamusmaksun suuruus saa olla enintään miljoona euroa.

Aluehallintovirasto on seuraamusmaksun määrää koskevassa kokonaisarviossa ottanut huomioon ilmoitusvelvollisen menettelyn laadun, laajuuden ja kestoajan. Ilmoitusvelvollinen on toiminnassaan laiminlyönyt vakavasti ja järjestelmällisesti velvollisuutta laatia riskiarvio ja toimintaohjeet, ja asiakkaan tuntemista koskeviin menettelyihin on liittynyt merkittäviä puutteita ja laiminlyöntejä. Laiminlyönnit ovat jatkuneet useita vuosia ilmoitusvelvollisen toiminnassa, ainakin tarkastusilmoituksen vastaanottamiseen saakka.

Aluehallintovirasto on seuraamusmaksun määrää koskevassa kokonaisarviossa ottanut huomioon myös ilmoitusvelvollisen yhteistyön aluehallintoviraston kanssa, mikä on ollut tavanomaisen hyvää. Lisäksi aluehallintovirasto on ottanut asian arvioinnissa huomioon sen,

ettei aluehallintovirasto ole aiemmin kohdistanut ilmoitusvelvolliseen rahanpesulain noudattamista koskevaa valvontaa, eikä sillä ole aiempia rikkomuksia tai laiminlyöntejä.

Aluehallintovirasto pitää seuraamusmaksun mitoittamisen lähtökohtana ilmoitusvelvollisen vakavinta laiminlyöntiä, eli riskiarvion laatimatta jättämistä. Ilmoitusvelvollisen muut seuraamusmaksun alaiset rahanpesulain laiminlyönnit on otettu huomioon seuraamusmaksun määrää korottavina tekijöinä huomioiden kuitenkin laiminlyöntien osittainen keskinäinen yhteys.

Oikeudenmukaista seuraamusmaksua mitatessaan aluehallintovirasto on huomionnut ilmoitusvelvollisen taloudellisen aseman. Viimeksi päättyneellä tilikaudella 2024 ilmoitusvelvollisen liikevaihto on ollut noin 319 000 euroa ja liikevoitto noin 100 euroa.

Suorittamansa kokonaisarvioinnin perusteella aluehallintovirasto määrää Kymen Tilitiimi Oy:lle kahdeksan tuhannen viidensadan (8 500) euron suuruisen seuraamusmaksun päätöksessä todetuista rahanpesulain velvoitteiden laiminlyönneistä.

Seuraamusmaksu määrätään maksettavaksi valtiolle. Seuraamusmaksun täytäntöönpanosta huolehtii Oikeusrekisterikeskus.

Rahanpesulain 8 luvun 8 §:n mukaisesti seuraamusmaksupäätös julkistetaan aluehallintoviraston tai 1.1.2026 lukien Lupa- ja valvontaviraston verkkosivuilla.

Sovellettavat säännökset

Laki rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä (444/2017) 1 luku 2 §, 2 luku 3 §, 3 luku 1, 2, 3, 13 ja 16 §, 7 luku 1 §, 8 luku 1, 3, 5 ja 6 § sekä 9 luku 1 §.

Hallintolaki (434/2003) 34 §.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Itä-Suomen hallinto-oikeuteen siten kuin laissa oikeudenkäynnistä hallintoasioissa (808/2019) säädetään. Muutoksenhakuohje on liitteenä.

Päätöstä seuraamusmaksun määräämisestä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

Lisätietoja

Ylitarkastaja Raisa Badiali
p. 0295 016 624
raisa.badiali@avi.fi

Liitteet

Valitusosoitus (Liite 1)
Maksuosoitus (Liite 2)

Jakelu

Kymen Tilitiimi Oy

Elinkeinovalvontayksikön päällikkö Ilkka Heikkilä
Ylitarkastaja Raisa Badiali

Asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti viimeiseltä sivulta ilmenevin tavoin.

Tämä asiakirja ESAVI/3681/2025 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument ESAVI/3681/2025 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Badiali Raisa 09.12.2025 11:05

Ratkaisija Heikkilä Ilkka 09.12.2025 11:22